

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de malo somnolentiae. cap. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

pro.4.

Etus es, ama vigilias, vt sanctior sis, & tu qui peccator es, vt citius veniam impetres. Artifices partem noctis suo vendicant labori, vt quo plus operis confecerint, plus lucri consequantur. Quod ergo illis pro adipiscenda pecunia non est iniucundum, s̄epe enim cantant dū exercentur, hoc tibi molestum esse poterit pro lucranda cælesti gloria. Nimirum delicatus es, ne dicam stultus, si tantum boni tibi parare posse speras tota nocte stertendo. Illis tantum & nocte & die dormire satius esset, de quibus dicitur, Non dormiunt nisi cum male fecerint, qui ideo peruvigilant, vt latrocinentur, vt furentur, vt crapulentur, vt libidini luxuriæque satificant. Minus enim peccarent, dum dormiunt nihil agendo, quam male agendo dum vigilant. Tales vigiliæ tā fugiendæ sunt, quam hæ de qbus lognur, expetendæ. His aduersos mortiferæ voluptatis illecebras armamur, his diabolî vires frangimus, & indies efficimur fortiores. In his orando, legendo, meditando, quam sua uis est dominus gustamus. Per has mundatur animus, acuitur intellectus, mens ad cælestia contemplandæ erigitur, & gaudia illa quæ eloqui nescit, se interdum sensisse miratur. Hæ sunt sanctorum uigiliarum dotes, hæc commoda, quæ si tanta non essent, immo si minor aferrent quam dicimus, vigilandum tamen nobis esse suaderem, ne somnolentiæ damna subire cogamur. Quæ nunc nosse operæ premium erit, vt mali comparatione bonum ipsum quanti faciendum sit, magis patescat,

De malo somnolentiæ. Ca. VII.

Cuius longior quam natura postulat fuerit somnus, non solum bene agendi tempus perdit, sed etiam ipe advitia promptior fit, dū corpori magis quam animo obsequium præstat. Raro videbis eos qui somniculosi sunt, a luxuria libidinibusque abstinerere. Cum crapulati fuerint, graui sopore premuntur, quos ronchizantes non facilius excites quam sylvestres vrsos, aut vitulos marinos. Putas expecti ad orationes procumbant, vel ad decantandos

psalmos instentient acula conquirunt, prandia deinde parari iubet, & cum hesternas perporationes diu dormiendo vix edormierint, iam se se nouis ac recentibus ingurgitant. Ne tunc quidem vigilare putandi sunt cum vigilant. Nam eo quoque tempore inerti veterno-
soque stupore premi videtur, oscitant, hiatant, laguen-
tibus nictant ocellis, seque elatis lacertis ac prolato pe-
ctore distentant, & nisi tota noctem dormierint, som-
num a se fugisse lamentantur: tunc remedia quibus re-
uocetur disquirunt, iam papauer, iam lactucæ paran-
tur, iam tritillatio circa digitos volasque pedum discut-
rit, seruis ibi pruritum excitatibus, ut dominus q[uod] usq[ue]
mane soporem suum continuare nequistuit, eo iam non
interrupto ad meridiem duret. Atque istos tam effici-
nato otio assidue torpentes de improviso mors occu-
pat. Neque enim diu viuere queunt qui multo somno
dediti marcent, tumet vultus lurido colore infecti, pu-
gientesq[ue] viscera repente inuadentes valetudo dissolue-
re festinat. Et quoniam nulla his cura fuit sanctis acti-
onibus inuigilare, quibus nixi in cælum euolarerit, pec-
catis prægrauati ad inferos descendunt. Quod sibi val-
de metuens propheta orabat, cum diceret: Respice &
exaudi me domine deus meus, illumina oculos meos,
ne vñquam obdormiam in morte, ne quando dicat ini-
micus meus, præualui aduersus eum. Profecto nisi ini-
micus præualeret, id est, nisi periculum esset dormien-
tibus, ne inimici huius dolis capiantur, sine causa domi-
nus discipulos increpuisset, cum dixit: Sic non potui-
stis vna hora vigilare mecum? Quare autem illos vi-
gilare vellit, continuo palam fecit dicens: Vigilate
& orate, ut non intretis in tentationem. Huiuscemodi
quidem periculi testis est etiam parabola illa, in qua le-
gitur: Cum dormirent homines venit inimicus h[oc]o, &
superseminavit zizania in medio tritici. & illa altera:
Si sciret pater familias qua hora fur venturus esset, vi-
gilaret utique, & non sineret perfodi domum suam. In-
imicus igitur noster & fur diabolus est. Somnolentis
& otio vacantibus magis insidiantur, quia minus pro-

Matth. 26
Matth. 13.

Matth. 14.

G 5

quid sunt ad cauendum, facileque ad omnes voluptatū illecebras inclinantur. Qui certe si capti & irretiti fuerint, tunc dēmum intelligent, quam male dormierint, cum villicationis suæ reddere rationem compellentur. Datum quippe sibi tempus ad penitendū ac bene agendum, inutiliter immo & nequiter consumpsere. Nihil de futura vita cogitantes, dum præsentem in delicijs corporis dormiendo lasciuendoque transfigunt.

De somnijs. Ca. VIII.

De istorū numero etiam illos esse dixerim, quos vanæ somniorum suorum imagines quasi futuri diuinæ ita delectant, ut quotidie visa enarrēt & si quando sequatur euentus, vera se vidisse iactent, veluti digni quibus cælestis prouidentiæ mysteria pādantur, cum magis illis conueniat in proverbiis dictū: Quasi qui apprehendit vmbram & persequitur ventum sic & qui attendit ad visa mendacia. Nec tamen imus inficias quandoque per somnium vera nunciari. Nam vt obiter aliquid ea de re dicamus, Iacob duodecim tribuum pater cum obdormisset, vidit cælestem scalam, angelosque ascendentēs & descendētēs, & a domino audiuit, terræ in quadormiret, se possessorē fore, semenque suum per orbem esse propagandum. Hoc in Genesi legimus, & ibidem de Iosepho eius filio, cuius somnio cognitum est, ipsum patrī matriq; ac fratribus honorabilem futurum, manipulorū & stellarū quæ vidit, solis quoque & lunæ argumento. Ab his enim per quietem se adoratum dixerat: Idem Ioseph magistrī pincernarum Pharaonis & pistorum præpositi, cum quibus tunc in carcere erat, somnia interpretatus est diuersæ quidem sortis, sed certissimi euentus, ac nihil, præsus ab interpretationis sententia discrepantis. Præterea in Iudicū libro Gedeonis victoria aduersum Madianitas, ante per nocturnam imaginem fuit vulgata quam euenisset, quodam somniante quod hordeaceus panis castra Madianitarum suo iectu subvertisset. Regum quoque historia testatur Salomonī dormienti ap-

Eccle. 34.

Gen. 20.

Gen. 37.

Gen. 40.

Iudicū. 7.